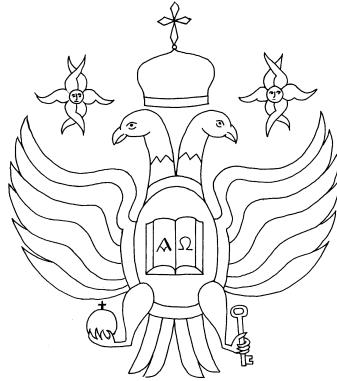

**Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și
Meridionale**

Nr. 391/2007

† MITROPOLITUL IOSIF

**S M E R E N I A S I M I L O S T
E N I A
L U I H R I S T O S**

**S C R I S O A R E P A S T O R A L A
L A N A S T E R E A D O M N U L U I
2 0 0 7**

**C A T R E T O T C L E R U L , C I N U L M O N A H A L
S I P O P O R U L D R E P T S L A V I T O R
D I N Î N T R E A G A M I T R O P O L I E**

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

Prea Cucernice Părinte,

Lubiți frați în Domnul nostru Iisus Hristos,

În aceste zile de sărbătoare pentru toată creștinătatea, Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos în ieslea din Betleemul Iudeii ne prilejuiește din nou să luăm aminte și să încercăm și noi să trăim **smerenia** și **milostenia** jertfelnică pe care Fiul lui Dumnezeu le-a trăit față de noi și de omenirea întreagă pentru care S-a întrupat, să o mântuiască. Starea de **smerenie** pe care Hristos - Fiul lui Dumnezeu - va primi să o trăiască printre noi, cu noi și pentru noi, este văzută și anunțată de proorocii Vechiului Testament. Zice proorocul Isaia : “Doamne, cine i-a dat crezare auzului nostru și cui s-a descoperit brațul Domnului? Noi ca pe un copil L-am vestit înainte-l... El era un Om în suferință și obișnuit să rabde slăbiciune; ...defăimat a fost, iar nu’mbăcat în cinste. El păcatele noastre le poartă... ” (Is. 53, 1-4) Isaia este unul dintre proorocii Vechiului Testament care atenționează prin profețiile lui că Cel Preaînalt va trimite pe Fiul Său ca un rob, ca un servitor, ca cel mai mic printre fiii oamenilor, tocmai pentru a dezlega pe fiii oamenilor, pe omul care zace în suferință și moarte, în întuneric și frică, în nesimțire și uitare, - dar pe care Dumnezeu îl iubește și vine să-l caute pentru *a-l chema* acolo unde este El : în bucuria veșnică, în lumina veșnică care izvorăște din însăși Ființa Lui, în dragostea veșnică dătătoare de lumină a Tatălui împreună cu Fiul și cu Sfântul Duh, a Preasfintei Treimi - Dumnezeuul nostru. Chemarea pe care Hristos ne-o face neîncetat este o chemare prin această smerenie nesfârșită pe care o are pentru a se face auzit și văzut de noi. „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre.” (Mt 11, 29) “Și cu adevărat dacă nu era smerit, - zice Sf Ioan Gură de Aur - fiind Fiu al Preaînaltului Dumnezeu, ar mai fi ales să-l fie Mamă o fiică neînsemnată din popor? Dacă nu era smerit, El, care este Dătătorul de viață al întregii zidiri, ar mai fi primit să se nască într-o iesle sărăcăcioasă?”

Nu numai că El se smerește pe Sine, “chip de rob luând”..., dar nu se poate face văzut și primit decât dacă avem ochii inimii

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

În starea de smerenie pentru a privi și căuta acolo unde nu gândim că Dumnezeu ar putea fi : **Prunc**, într-o iesle, cu animalele alături. Nu L-a putut vedea și înțelege nici Irod, decât ca pe un rival, de aceea căuta să-L omoare, ucigând atâția prunci nevinovați în locul Lui. Cum S-ar putea face Creatorul-Însuși rival al creaturii Sale pentru lucrurile cele stricăcioase și muritoare din această viață? Iar cei care-L vor omorâ mai apoi, sau vor să-L omoare încă și astăzi, tocmai de aceea o vor face: din nou nu-L vor vedea, căci nu sunt în stare să accepte și să intuiască smerenia Lui. Ce nevoie este de un Dumnezeu atât de smerit? Este prea mult și prea îndrăzneț pentru ei ca Dumnezeu să vină și să fie atât de smerit, de șters, de tainic, de nevăzut, de neluat în seamă, de anonim, de neașteptat, cu toate că Scripturile tocmai despre acestea vorbeau. Toate la un loc au surprins și surprind pe oamenii de atunci și pe cei de acum. Toți ne imaginăm cum ar trebui să fie, să se manifeste Dumnezeu, dar greu acceptăm să-L primim așa cum este, cum a venit în Betleem, cum vine și azi, cum vine în viața noastră personală și-n cea a lumii. Îl acuzăm că ar fi absent din suferința noastră, din calea noastră, din calea răului care în aparență nu se sfiește să pună stăpânire pe om și lume. Uităm - sau nu am știut niciodată - să Îl privim, să-L recunoaștem, să-L căutam acolo unde este, să-L identificăm și cu cei cu care El ne spune că se identifică, să-L vedem cu ochii cu care El ne spune că-L putem vedea, să-L iubim cu dragostea pe care El ne-o arată și în care și El se recunoaște și ne-o arată, să-L vedem în lumina în care cu adevărat Îl putem vedea, să-L primim cu inima cu care El ne spune că-L putem primi : **inima milostivă**.

“Fiți milostivi precum Tatăl vostru Cel din ceruri milostiv este”, “fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui” - iată chemarea Mântuitorului lumii, Cel născut în ieslea Betleemului. Milostenia! Să fim milostivi, precum El și Tatăl Cel din ceruri! Însăși venirea Lui în trup este semnul cel mai mare și de netăgăduit al milostivirii Lui pentru noi. Și ne cere și nouă să fim asemenea Tatălui, milostivi. Nu altfel! Toată această mare sărbătoare este trăită de noi cu gândul la milostenie, pentru că facem daruri, sau, - copii fiind -, suntem învățați să dăruim. În anii trecuți vă îndemnam să facem daruri celor săraci, la sfârșitul Postului Craciunului, în care am renunțat la unele lucruri, ca postul nostru să aibă și acest sens al renunțării pentru a da celor în mai mare nevoie decât suntem noi. Așa să facem și anul acesta, fie prin

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

parohie, fie personal, celor pe care-i cunoaștem. **“Cel ce miluiește pe sărac, împrumută pe Dumnezeu,”** - spun Proverbele Vechiului Testament. (Prov. 19, 17) **“Că pentru sărac întinde Hristos dreapta Sa și primește ce dai,** - zice Sfântul Ioan Gură de Aur. **Cel ce plouă cere de la tine puțin. Cel ce tună și fulgeră îți zice să miluiești, Cel ce acoperă cerul cu nori ia de la tine haina veche. /... Că săracul întinde mâna, iar Dumnezeu este Cel ce primește.”** (Din vol. *Mărgăritarele Sf. Ioan Gură de Aur*, p. 34 și 72). Cum vom sta înaintea Lui la sfârșitul veacurilor fără să fi fost milostivi față de frații noștri, oricare ar fi fost nevoile lor, sufletești sau trupești? Milostenia este cea care singură ne poate face să vedem în adâncul sufletului celuilalt, pentru că ne face să ne identificăm cu el, așa cum Hristos a făcut-o. **“Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut .”**(Mt. 25, 40)

Postul Crăciunului este și o perioadă de pregătire pentru noi pentru a ne putea apropia de Sfânta Împărtășanie, de Sfântul Trup și Sânge al Mântuitorului, cu inima curată, primind iertare și dând iertare tuturor. Dar nu numai aceasta! **“Trupul lui Hristos de pe altar nu are nevoie de acoperămintे prețioase, ci de suflet curat,** - zice tot Sfântul Ioan Gură de Aur; **dar cel gol, cel flămând are nevoie de multă îngrijire. Să învățăm, dar, ... să cinștim pe Hristos așa cum El vrea. Așa și tu, cinștește-L pe Hristos cu cinștea pe care El ți-a poruncit-o, cheltuind cu săracii avuția ta. Dumnezeu n-are nevoie de vase de aur, ci de suflete de aur.”**(Omilii la Matei, omilia L, III, în col. PSB, vol. 23, p 584)

Iubiti frați,

Iată două daruri pe care Hristos ni le face născându-Se Prunc în peștera răcoroasă : **smerenia** și **milostenia**. Sunt ale Lui, dar ni le dăruiește și nouă. Acestea pot face și din noi ucenici ai lui Hristos. El a sărăcit prin smerenia și milostenia Sa, ca noi să ne putem îmbogăți prin ele. Dar este o bogăție care nu se poate afla la prima căutare, ne trebuie răbdare și simplitate pentru ea, fiind comoara veșnică și neprețuită care se ascunde în aceste daruri.

Prea cucernice Părinte,

Iubiți frați în Hristos,

Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale

În acest an care a trecut a fost chemat la Domnul vrednicul de pomenire Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Preafericitul Teoctist. Înțelepciunea lui era deopotrivă cu vârsta patriarhală pe care Dumnezeu i-a dăruit-o, și toți ne-am bucurat și ne-am adăpat din înțelepciunea lui. Dumnezeu să-l odihnească în corturile dreptilor!

Tot în acest an ne-a dăruit Dumnezeu un alt patriarh, Preafericitul Daniel, cel care a preluat cârma Bisericii noastre, fiind întronizat pe data de 30 septembrie. Ne rugăm cu toții să aibă parte de un patriarhat cu mult spor și multe roade.

În Mitropolia noastră am avut parte de asemenea de schimbări. Anul acesta s-au înființat episcopia Italiei și episcopia Spaniei și Portugaliei, pentru care ne pregătim să alegem episcopi. Dar în toate aceste demersuri avem nevoie de rugăciunile dumneavoastră, care sunteți pietre vii ale Bisericii lui Hristos.

În tot ceea ce faceți, nu uitați că "toată darea cea bună și tot darul desăvârșit de Sus este, pogorând de la Părintele luminilor" și că de acolo trebuie să cerem și să primim tot darul.

Să dea Domnul, Care astăzi S-a făcut Prunc, să aveți parte și cu prilejul acestor sărbători de multă pace și liniște sufletească și un An Nou 2008 cu multe împliniri.

† Mitropolitul Iosif

Paris, Nașterea Domnului 2007